

[Gunnar Jensen.]

holdes inden for den investeringsramme, der er fastsat for de enkelte kommuner for næste finansår?"

(Spm. nr. 56).

Skriftlig begrundelse.

I indenrigsministeriets cirkulæreskrivelse af 2. august 1972 til samtlige tilsynsråd og kommunalbestyrelser er fastsat rammer for de enkelte kommuners investeringer og låntagning i finansåret 1973-74.

Det fremgår heraf, at lån til industrihusbyggeri, som opføres med statsstøtte efter egnsudviklingslovens § 9, er holdt uden for de fastsatte lånerammer. De tilsvarende kommunale investeringer skal derimod tilsyneladende indeholdes i de fastsatte investeringsrammer.

Kommunerne har som et naturligt led i bestræbelserne på at begrænse de offentlige investeringer måttet beskære væsentligt i anlægsbudgetterne for finansåret 1973-74. Kommuner, der ligger i egnsudviklingsområder, må naturligvis også indordne sig efter disse rammer. Men tanken med egnsudviklingsloven var vel, at disse kommuner ligesom skulle have et lift udefra som en hjælp til selvhjælp. Kommuner, for hvem det vil blive aktuelt at opføre et sådant industrihus, kan altså nok skaffe penge hertil, men de kan ikke investere heri, uden at noget af kommunens mere „normale“ investeringsbehov udskydes.

Grundlagsinvesteringer af forskellig art, som må være et naturligt led i en erhvervs-mæssig udvikling, må udskydes og kan medføre, at en sådan kommune nok vil kunne opføre industrihuse til udbygning af erhvervslivet, men at den på den anden side ikke er i stand til samtidig at stille de for en sådan udvikling nødvendige faciliteter til rådighed.

Hvis vi skønmæssigt sætter de primærkommunale investeringer i finansåret 1973-74 til 3,1 milliard kr. og disse industrihusinvesteringer til 40-50 mill. kr., finder jeg det rimeligt, at disse investeringer holdes uden for de fastsatte investeringsrammer, idet dette i forhold til den mellem regeringen og de kommunale organisationer indgåede aftale vil være en ubetydelig udvidelse af investeringsrammen, hvorimod ændringen vil

være afgørende for en række kommuner i egnsudviklingsområder.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg kan straks glæde hr. Gunnar Jensen med et meget imødekommende svar.

Allerede i august sidste år blev min for-gænger af hr. Axel Ivan Pedersen stillet over for et spørgsmål om, hvorvidt lån til egnsudviklingsprojekter i henhold til egnsudviklingsloven burde være omfattet af fastsatte lånerammer, og indenrigsminister H. C. Toft kunne dengang svare, at det var den daværende regerings opfattelse, at de pågældende kommunale investeringer i industrihusbyggeri i henhold til egnsudviklingsloven først og fremmest måtte opfattes som støtteforanstaltninger til gavn for erhvervslivet og ikke til fremme af offentlig investering eller aktivitet. Det havde derfor heller ikke været hensigten, at kommunens muligheder for at optage lån til de nævnte projekter skulle rammes af lånerestriktionerne. Samtlige kommunalbestyrelser og tilsynsråd blev underrettet herom den 20. august 1971.

Jeg kan helt tilslutte mig den tidligere regerings opfattelse på dette punkt, og jeg ser ingen grund til at anlægge en anden vurdering, når det gælder investeringer og investeringsrammer, end når det drejer sig om lån og lånerammer.

Jeg vil derfor gerne bekræfte, at hverken investerings- eller lånerammerne for 1973-74 berøres af investeringer og lån vedrørende industrihusbyggeri i henhold til egnsudviklingsloven. Vi har i indenrigsministeriet egentlig ment, at fornyet orientering af kommunerne om denne særstilling for egnsudviklingsprojekter var unødvendig, og ministeriet har da heller ikke modtaget andre henvendelser derom. For en ordens skyld vil jeg imidlertid gerne foranledige, at kommuner og tilsynsråd underrettes om, at særstillingen også gælder investeringsudgifter og ikke blot lånoptagelse.

Gunnar Jensen: Efter et så imødekommende svar kan jeg kun udtrykke min store glæde og tilfredshed over, at der bliver skabt klarhed derom, og jeg takker ministeren for svaret.

Hermed sluttede spørgsmålet.